Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26830
Copyright: Admont, Benediktinerstift

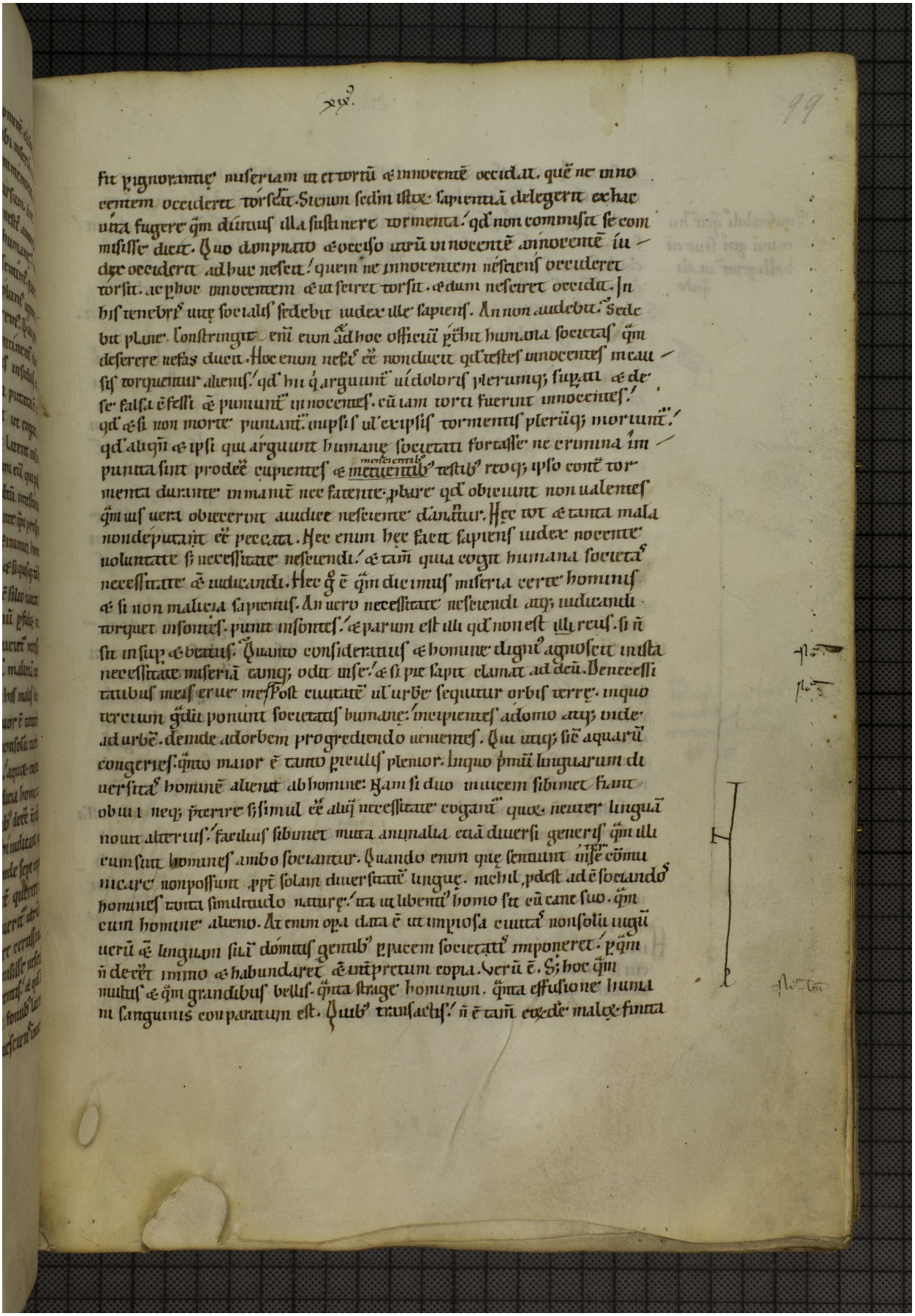

fit pignorantiq; miseriam ut et tortū et innocentē occidat. quē ne inno
centem occideret torsit. Siquum sedm istos sapientiā delegerit ex hac
uita fugere qm diutius illa sustinere tormenta. qd non commisit se com
misisse dicit. Quo dampnato et occiso uerū innocentē innocentē iu
dex occideret adhuc nescit. quem ne innocentem nesciens occideret
torsit. ac phoc innocentem et ut seiret torsit. et dum nesciret occidit. In
his tenebris uitq; socialis sedebit iudex ille sapiens. An non audebit. Sede
bit plane. constringit enī eum ad hoc officiū pēbit humana societas qm
deserere nefas duxit. Hoc enim nefas ēē nondixit qd testes innocentes incau
sis torquentur alienis. qd hi q arguunt ui doloris plerumq; supati et de
se falsa ēfessi et puniunt innocentes. cū iam torti fuerint innocentes.
qd et si non morte puniant. inpsis ul ex ipsis tormentis plerūq; moriunt.
qd aliqn et ipsi qui arguunt humanę societati fortasse ne crimina im
punita sint prodeē cupientes et metuentib testib req; ipso cont tor
mentis durante inmanit nec fatente pbare qd obiciunt non ualentes
qm ius uera obiciere audire nescientē dānātur. Hęc tot et tanta mala
nondeputant ēē peccata. Hęc enim hęc facit sapiens iudex nocente
uoluntate si necessitate nesciendi. et tam qua cogit humana societas
necessitate et iudicandi. Hęc q ē qm diximus miseria certe hominis
et si non malicia sapientis. An uero necessitate nesciendi atq; iudicandi
torquet insontes. punit insontes. et parum est illi qd non est illi reus. si ñ
sit insup et beatus. Quanto consideratius et homine dignō agnosceret iusta
necessitate miseriā tamq; odit inse. et si pie sapit clamat ad deū. De necessi
tatibus meis eriue me. Post ciuitatē ul urbe sequitur orbis terrę. inquo
tertium genus ponunt societatis humanę. uneipientes adomo atq; uicle
ad urbē. deinde adorbem progrediendo uementes. Qui utq; siē aquarū
congeries. qnto maior ē tanto periculis plenior. Inquo pmū linguarum di
uersitas hominē alienat ab homine. Nam si duo inuicem sibimet fiant
obuia neq; preterire si simul ēē aliq necessitate cogant quę neuter lingua
nouit alterius. facilius sibimet muta animalia etiā diuersi generis qm illi
cum sint homines ambo sociantur. Quando enim quę sentiunt inse cōmu
nicare nonpossunt ppē solam diuersitatē linguę. nihil pdest ad ē sociando
homines tanta similitudo naturę. ita ut libenti homo sit cū cane suo. qm
cum homine alieno. At enim opa data ē ut impiosa ciuitas nonsolū iugū
uerū et linguam suā domitas gentib pacem societatis imponeret. pqm
ñ deret immo et habundaret et inpretium copia. Verū ē. Si hoc qm
multus et qm grandibus bellis. qm strage hominum. qm effusione huma
ni sanguinis conparatum est. Quib transactis. ñ ē tam eqde malęq finita